

demokraták ajánlái iverit vettük elő és a Petrik-pártot utolsónak hagytuk. A munka megkönnyítése céljából készült ugyan egy betűrendes kartoték, de annak nem vehettük hasznát, mert alkalmatlan volt.

A választási főbiztos bejelentette, hogy

az egységes párt iverin 8043, a szociáldemokraták iverin 3383, a Rassay-párt iverin 3008, a Petrik-párt iverin pedig 2913 érvényes aláírást

állapítottak meg.

— Ez lett volna az érvényes ajánlás — folytatta a főbiztos —, azonban a törvény azt mondja, hogy a választók csak egy ajánlást iverit írhatnak alá. Ha valaki több párt ajánlásában vesz részt, akkor ajánlása érvénytelen és cselekedetével kihatást követ el.

Ha pedig valaki ráhamisítja valamelyik párt ajánlást iverit másnak a nevét, vét-seget követ el, amely két évig terjedhető fegyházzal büntetendő.

Mint bírónak és mint választási főbiztosnak az volt az álláspontom, hogy

büntetendő cselekménnyel ajánlani nem lehet,

azért úgy határoztam, hogy a kettős ajánlásokat mindegyik párt iverit érvénytelenítem. Tanulják meg végre a választók, hogy több iverit ajánlani nem lehet, — mondotta a főbiztos. Igaz, hogy én ezeket a kihágási eseteket nem tehetem át az ügyészséghez a büntető eljárás megindítása végett, mert a törvény úgy rendelkezik, hogy az eljárás csak akkor indítható meg, ha valaki megteszi a feljelentést. Ha azonban a hamisítás gyanúja merült fel, akkor azokat át kell tenni az ügyészséghez.

A választási főbiztos ezután egy

komplikált számilási művelet

részleteit ismertette. Ennek a műveletnek az volt a célja, hogy megállapítsa, hogy a pártok kedden érvényesített ajánlásai milyen mértékben csökkentek az ütközések következtében. Megállapította a főbiztos, hogy az egységes párt ajánlása a szociáldemokrata pártéval 736, esetében ütközött, a balpártéval 537, a Petrik-pártéval 284, összesen tehát 1557 esetében ütközött és így

az egységes párt iverin 6486 érvényes ajánlása maradt.

A szociáldemokrata párt ajánlása az egységes pártéval 736, a Rassay-pártéval 272, a Petrik-pártéval pedig 330 esetben ütközött, tehát összesen 1338 esetben és így a szocialisták ajánlásai közül 2045 az érvényes. Ugyanígy módon a Rassay-párt ajánlásai 2417-re, a Petrik-párté 1352-re csökkentek. A végeredmény tehát az, hogy az egységes párt nem szorul pótlásra, mert a törvényben előírt 3578 érvényes aláírással rendelkezik, a Rassay-párt azonban 1160, a szociáldemokrata párt 1533, a Petrik-párt pedig 1352 ajánlás pótlására szorul.

A bizottság tagjai — csaknem valamennyien — utánaszámoltak a dolognak és akkor kiderült, hogy

sulyos tévedés történt a számvetésben,

amennyiben az ütközéseket kétszeresen vonták le az érvényes ajánlások számából. A Rassay-párt ajánlásából levonták például akkor is az ütköző ajánlások számát, amikor az egységes párt ajánlásával hasonlították össze és akkor is, amikor a Rassay-párt ajánlásával hasonlították össze az egységes párt ajánlását. Ugyanígy történt a többi pártokkal kapcsolatban is. Skutély főbiztos egyideig utánaszámította az adatokat, később azonban arra kérte Turóczy elnököt, hogy

függessze fel az ülést, mert tisztázni szeretné a tévedéseket.

Turóczy Mihály az ülést félhét után fel függesztette és a főbiztos a választási biztossokkal átvonult a tanácssterembe, ahonnan rövidesen azzal tért vissza, hogy megtalálták a hibát.

— Az történt — jelentette a bizottságnak —, hogy

kétszeresen vontuk le az ütközéseket.

Most a végső összegezésnél kiderült, hogy az egységes párt 8043 ajánlásából ütközés címén törölni kell 1556-ot és így érvényes marad 6486, a szociáldemokrata párt 3383 ajánlásából törölni kell 502-öt, tehát érvényes marad 2881, a Rassay-párt ajánlásából törölni

kell 173-at, érvényes marad 2835, a Petrik-párt 2913 aláírásából nem kell semmit sem törölni, mivel ennek a pártnak az ajánlásait utolsónak vizsgálták felül és így közben a Petrik-pártot megelőző három párt ajánlái iverinek felülvizsgálata alkalmával az ütköző ajánlásokat már törölték.

A szociáldemokrata párt tehát 697, a Rassay-párt 743, a Petrik-párt pedig 665 ajánlás pótlására szorul.

A bizottság tagjai ezt a számilást helyesnek találták. Az elnök feltette a kérdést, hogy kíván-e felszólalni valaki. Elsőnek

dr. Singer István

jelentkezett. Elmondotta, hogy a főbiztos megállapítása szerint is sok olyan kettős aláírás fordult elő, amikor kétségtelenül meglehetősen állapítani

a hamisítást.

Az iránt intézett kérdést a főbiztoshoz, hogy abban az esetben, ha a pártok igazolnák az ajánlái iveriken szereplő aláírások valódiságát, érvényesnek mondhatnák-e ki ezeket az eredetileg kettőzés címén törölt ajánlásokat? Singer István felmutatott egy nyilatkozatot, amelyet

negyven Rassay-párti ajánló iverit alá, olyan ajánló, akinek nevét ráhamisították az egységes párt iverire.

Az ajánlók ebben a nyilatkozatban kijelentik, hogy csak a Rassay-párt iverit írták alá, a másik iverin szereplő aláírásuk hamis és esküvel is hajlandók ezt megerősíteni.

A főbiztos

kijelentette, hogy így sem érvényesíthetők a törölt aláírások, mert esküt ebben az esetben senkitől sem vehet ki, nem vezetheti be a kontradiktórikus eljárást, ha alkalmazna is írásszakértőket az aláírások valódiságának megállapítása céljából, szakvéleményüket nem lenne köteles, még mint bíró sem elfogadni.

— Ennek az elbírálása különben sem tartozik a hatáskörömbé — mondotta a főbiztos —, mert én felekkel nem érintkezhetem. Különben is csak néhány esetről lenne szó.

— Ezen az iverin negyven aláírás van — szölt ismét Singer István — és ha a pártok betekintheznének az átvizsgált ajánlái iverkebe, akkor lényegesen több ilyen nyilatkozatot szerezhethetnének be. Véleményem szerint, ha nyilvánvaló, hogy a kettős aláírások közül az egyik hamis, akkor az ajánlót eredeti aláírásának megsemmisítésével nem lehet elűzni ajánlái jogától.

A főbiztos azonban nem járult hozzá Singer kívánságához, aki kijelentette, hogy indítványt ebben az ügyben nem szándékozik tenni, csak érdeklődött a korrekció lehetősége iránt.

Ezután

Bokor Adolf

szölt fel.

— Nem kívánok jogilag foglalkozni a kettős aláírások kérdésével — mondotta —, de mint kereskedői ésszel gondolkozó ember, aki a választási törvényt is elolvastam, nem tudom megérteni, hogy

valakit, akinek törvényes joga van az ajánláshoz, ettől a jogától megfoszthassák.

Megtörténhetett, hogy valaki két párt iverit is aláírt. Nem ezekről beszélünk. Ezek megérdemlik, hogy ajánlásukat érvénytelenítsék. A legtöbb esetben azonban más iver alá a nevüket valamelyik ellenpárti ajánlái iverre, csak azért, hogy ezzel is rontsa valamelyik párt helyzetét. Ehez a manőverhez segédkezett nem nyújthatunk. Mondja ki tehát a választási bizottság, hogy az összes olyan ütköző aláírások érvénytelenítésétől, amelyeknél megállapítható minden írásszakértelem nélkül, hogy nem egy kéztől származnak, eltekint. A bizottságnak az is kötelessége, hogy vigyázzon, nehogy a petíció magvait hintse el. Már pedig

a szándékosan megkettőzött aláírások érvénytelenítése föltétlenül magva lehet a petíciónak,

ami teljesen felesleges, hiszen ugyis sok más alapja lenne már ennek az eljárásnak.

Bokor Adolf nagy figyelemmel hallgatott fejtegetései után

dr. Széll Gyula

szölt fel. Bokor indítványához nem járult hozzá, bár legszívesebben azt látná, ha minden párt résztvehetne a választásban. Mint a bizottság esküt tett tagjának más teendője nem lehet, mint tudomásul venni a főbiztos jelentését és az ajánlások pótlására utasítani azokat a pártokat, amelyeknek iverin a szükségesnél kevesebb ajánlást érvényesítettek.

Dr. Singer István:

— Amint törvényes álláspont az, amit Széll Gyula kifejtett, az is törvényes kívánság, hogy senki ajánlái jogától el ne üttessék. Az ajánláshoz mindenkinek joga van egyzben, a főbiztos bejelentése szerint pedig nemcsak a hamis aláírásokat törölték, hanem az eredetit is, ezzel tehát

nagyon sok választót megfosztottak ajánlái jogától.

Mivel pedig a bizottságnak az eddigi gyakorlat értelmében is módjában van úgy határozni, hogy ajánlái jogától nem kíván megfosztani senkit sem, kéri Bokor indítványának elfogadását.

Hasonló értelemben szölt fel a szociáldemokrata párt képviselőjében

Lájer Dezső

is. Csatlakozik Bokor indítványához és megállapítja, hogy az nincs ellentétben a törvényvel. Hivatkozik a belügyi államtitkár ismeretes törvényt magyarázatára, amely szerint a kettős ajánlások közül az egyik érvényesíthető. Ha nem így lenne, akkor bármelyik párt könnyen lehetetlenné tenné az egész választást, ha iverre egyszerűen rámásolná a választók névjegyzékét. Bokor indítványának elfogadása azért is ajánlatos, mert

Szegeden nagyon izgatott a hangulat

és vigyázni kell, nehogy az érvényes aláírások megsemmisítésével ez az izgalom még fokozódjék. A pártok között kötelező lojalitás elve is azt kívánja, hogy a kettős aláírások közül csak az egységes párt iverin szereplő aláírásokat érvénytelenítsék, mert az egységes pártnak így marad még elegendő ajánlása. Ezzel megkönnyítenék a többi pártok helyzetét, amire az idő rövidsége miatt is szükség lenne, hiszen a pótlások benyújtására huszonnégyórás határidőt szab a törvény, tehát elteltne a holnapi nap is a pótajánlások elbírálásával, esetleg szombat is, már pedig

a választási technika lebonyolításának előkészítésére, a szükséges nyomtatványok, szavazólapok kinyomtatására is idő kell.

Hétfőn pedig már megkezdődik a szavazás.

A Petrik-párt megbízottja szintén bejelentette csatlakozását Bokor indítványához.

Turóczy Mihály elnök elrendelte

a szavazást.

Bokor indítványa mellett szavazott dr. Vadász Imre, Kónya János, dr. Singer István és Bokor Adolf, ellene dr. Széll Gyula, Vetrő Lajos, Bruckner Ede és dr. Polgár Péter.

Dr. Turóczy Mihály megállapította, hogy

négyen szavaztak az indítvány mellett és négyen ellene,

a szavazás tehát nem döntötte el a kérdést és így neki, mint elnöknek, szintén élnie kellett a szavazás jogával.

És dr. Turóczy Mihály nyugalmazott tisztifőügyész, aki szerdán a választási bizottság ülésén állandóan hangsúlyozta, hogy minden igyekezetével az urnákhoz kívánja segíteni az összes pártokat, határozott hangon, általános meglepetést keltve jelentette be, hogy Bokor Adolf indítványát, amely nagyjából pótlás nél-

ATLANTIK a legborzalmasabb hajókatasztrófa hétfőtől a Korzóban